

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010108
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520010108.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci proti obžalovanému Y. J., stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7T/6/2020 zo dňa 14.07.2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03. augusta 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného Y. J., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 7T/6/2020 zo dňa 14.07.2020 rozhodla tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obžalovaného Y. J. o prepustenie z väzby a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného nenahradila dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť, ktorú odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu tak, že obhajoba počas celého konania napáda zákonnosť konania, pričom poukazuje aj na rozpory vo svedeckých výpovediach policajtov ako aj na skutočnosť, že táto nezákonnosť mala byť reparovaná rôznymi podpismi poučení o dobrovoľnom vydaní veci. Takéto konanie však nedokáže napraviť zjavné porušenia Trestného poriadku. Nikto z policajtov osobne neprevzal zadržané drogy. Navrhol, aby krajský súd prepustil obžalovaného z väzby na slobodu.

Krajský súd v Bratislave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že obžalovaný Y. J. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7Tp/87/2019 zo dňa 06.10.2019 a to z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť dňom 03.10.2019.

Dňa 13.02.2020 bola na Okresnom súde Bratislava V podaná obžaloba a to Okresnou prokuratúrou Bratislava V pod sp. zn. 4 Pv 352/2019, ktorá obvinenému Y. J. kladie za vinu spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.

Uznesením samosudkyne Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 7T/6/2020 zo dňa 24.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Tos/19/2020 zo dňa 03.03.2020 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný Y. J. sa naďalej ponecháva vo väzbe z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že väzba obžalovaného sa dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Pri posudzovaní dôvodnosti trvania väzby sťažnostný súd najskôr skúmal trvajúcú opodstatnenosť podozrenia zo spáchania trestného činu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, t. j., či dôvody, ktoré viedli k podaniu obžaloby a konaniu pred súdom sa vykonaným dokazovaním nezoslabili natoľko, že ďalšie trvanie väzby u obžalovaného by bolo nedôvodné. Pretrvávajúca dôvodnosť obvinenia je totiž základom na to, aby bolo vôbec možné uvažovať, či väzobný dôvod trvá aj naďalej.

Sťažnostný súd pri rešpektovaní prezumpcie neviny obžalovaného dospel na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní k záveru, že obvinenie zo spáchania stíhaného trestného činu sa u obžalovaného nezoslabilo tak, aby bolo možné konštatovať jeho zjavnú neopodstatnenosť a tým aj neopodstatnenosť ďalšieho trvania väzby. V tomto smere poukazuje krajský súd na výpovede svedkov Q. Q. W., V. S., či Q. Štefčoviča, z ktorých vyplýva určité podozrenie, že obžalovaný mohol manipulovať so psychotropnými látkami tak, ako je to popísané v skutkovej vete obžalobného návrhu. Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní namieta vykonané dôkazy z dôvodu ich nezákonnosti, tak krajský súd upozorňuje, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní nebolo ešte ukončené a bude vecou okresného súdu, aby po skončení dokazovania na hlavnom pojednávaní vyslovil v meritórnom rozhodnutí aj stanovisko k námietkam obžalovaného ohľadne zákonnosti, či nezákonnosti získania rozhodujúcich dôkazov. Podľa názoru sťažnostného súdu je podmienka uvedená v návetí ustanovenia § 71 ods.1 Tr. por. splnená aj naďalej.

V tomto smere sťažnostný súd zdôrazňuje, že súd rozhodujúci o väzbe musí síce podľa § 71 ods. 1 Tr. por. vždy skúmať aj to, či zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, avšak ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. hovorí len o „podozrení“, teda na splnenie tejto väzobnej podmienky postačí len dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť, že osoba, ktorej bolo vznesené obvinenie, či na ktorú bola následne podaná obžaloba sa dopustila alebo mohla dopustiť trestnej činnosti uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia, či v obžalobnom návrhu. Záver o podozrení v zmysle väzobnej podmienky uvedenej v ustanovení § 71 ods. 1 Tr. por. preto nie je možné stotožňovať so záverom o vine, nakoľko výrok o vine prichádza do úvahy len vtedy, ak o trestnej činnosti obvineného nie sú dôvodné pochybnosti (na výrok o vine teda kladie zákon prísnejšie požiadavky ako na výrok o podozrení pri väzobnom rozhodovaní).

Sťažnostný súd uzatvára, že väzba je zaisťovací inštitút slúžiaci k dosiahnutiu účelu trestného konania, pričom rozhodovanie o nej nespočíva na princípe istoty bez dôvodných pochybností, ale vždy je vedené v rovine pravdepodobnosti vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať z konania obvineného, ktoré by mohlo naplňať skutkovú podstatu niektorého z väzobných dôvodov.

Súd prvého stupňa správne konštatoval väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktorý, aj podľa sťažnostného súdu, naďalej trvá.

Pokiaľ ide o dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., tak tento väzobný dôvod vychádza najmä z podozrenia, že obžalovaný mal neoprávnené manipulovať s drogami, ktoré mal mať vo väčšom množstve vo svojej držbe, pričom je tu aj určité podozrenie, že toto väčšie množstvo drog nebolo len pre jeho osobnú spotrebu, ale mohlo slúžiť aj na získavanie finančných prostriedkov obžalovaného a to prostredníctvom predaja drog iným osobám (z obžalobného návrhu vyplýva, že prokurátor kladie obžalovanému za vinu aj predaj drog). To platí o to viac, keď obžalovaný bol pred vzatím do väzby bez pracovného pomeru a je možné vysloviť odôvodnenú obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by sa mohol opätovne dostať do podozrenia z neoprávnenej manipulácie s psychotropnými látkami.

Krajský súd opakuje, že je tu zatiaľ dostatočne odôvodnená obava, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by mohol obžalovaný opätovne páchať obdobnú trestnú činnosť, aby tak dokázal kryť svoje náklady na život a prípadne aj na drogy. Za týchto okolností je zatiaľ osoba obžalovaného a

okolnosti prípadu takým faktorom, ktoré vytvárajú väzobný dôvod uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako aj hrozbu z možného pokračovania v takomto konaní v prípade prepustenia z väzby na slobodu. Uvedenému zodpovedá aj judikatúra Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 67/2013) podľa ktorej pri rozhodovaní o väzbe môže súd riziko páchania trestnej činnosti do budúcnosti len odhadovať (prognózovať).

Vzhľadom k týmto skutočnostiam nepochybila samosudkyňa, keď u obžalovaného nenahradila väzbu dohľadom probačného úradníka. V tejto súvislosti sťažnostný súd upozorňuje, že pri zvažovaní nahradenia väzby niektorým z inštitútov uvedených v ustanovení § 80 ods. 1 a § 81 ods. 1 Tr. por., je nutné vychádzať z dôsledného hodnotenia osoby obvinenej a povahy prejednávaneho prípadu. V predmetnej trestnej veci konštatované dôvody preventívnej väzby znemožňujú zatiaľ nahradiť väzbu uvedenými inštitútmi, pretože tieto inštitúty nedokážu zatiaľ eliminovať hrozbu, ktorá je vyjadrená v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. To vyplýva hlavne z toho, že obžalovaný mal mať pri sebe väčšie množstvo drog, je tu podozrenie aj z dílerstva drog, bol bez pracovného pomeru a doposiaľ ho nedokázali napraviť ani viaceré výkony nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd uzatvára, že v predmetnej trestnej veci sú dané dôvody väzby a vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter stíhanej trestnej činnosti (obzvlášť závažný zločin), nie je možné účel väzby dosiahnuť iným opatrením (zásada subsidiarity). Nebezpečenstvo pokračovania v páchaní rovnakého trestného činu zo strany obžalovaného hrozí akútne, teda bezprostredne. V záujme účinnej ochrany spoločnosti a v záujme riadneho stíhania a potrestania prípadných páchatelov zločinov je preto potrebné dať zatiaľ prednosť ochrane spoločnosti pred osobnou slobodou obžalovaného.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.